

[Hartvig Frisch.]

„Det paahviler derhos Ministeren at føre Tilsyn med Overholdelsen og Virkningen af den ved nærværende Lov indførte Ordning“,

i høj Grad maa siges at indeholde en Beføjelse for Handelsministeren til at gøre sin Indflydelse gældende, hvis det faktisk kan paavises, at man prøver paa fuldt ud at udnytte den Beskyttelse, som er givet Roedyrkerne med Hensyn til Betaling af Roerne, men ikke tager rimeligt Hensyn til den Arbejdskraft, der anvendes i Roemærkerne. Jeg vil, som sagt, gerne gøre opmærksom paa Formuleringen af § 8 og udtale overfor den højtærede Handelsminister, at jeg haaber, at det vil være muligt netop paa Grundlag af denne Formulering: „Virkningen af den nuværende Ordning“ at tage et rimeligt Hensyn til dette Punkt.

Jeg vilde saa gerne sige en Ting med Hensyn til Spørgsmaalet om Fragtlettelserne. Det vil erindres af dem, der fulgte Sagen nøjere sidste Aar, at det lykkedes Udvalget at faa sat en Bestemmelse ind om, at der skete en mindre Forhøjelse af Sukkerprisen paa en halv Øre, og at der for denne halve Øre skulde søges Foranstaltninger gennemført til Hjælp for de allerfjernest boende af Roedyrkerne. Jeg ved, at denne halve Øre ikke er kommet til at virke i den tilsigtede Retning, i hvert Fald ikke til Bunds. Jeg ved, at der har saa lidt kunnet opnaas Enighed indenfor Roedyrkernes Kreds med Hensyn til en Lettelse i Fragterne for de fjernere boende, at det er et næsten latterligt lille Beløb, saa vidt jeg ved $\frac{1}{8}$ af den halve Øre, der overhovedet har kunnet rykkes ud til dette Formaal.

Jeg forstaar derfor, at Handelsministeren ved Forelæggelsen af Forslaget, ud fra de noget smertelige Erfaringer, han gjorde forrige Aar med den uhyre Vanskelighed, det har været at forhandle med selve Roedyrkerne om det, der dog skulde være til deres egen Fordel, ikke har ment i det nu foreliggende Forslag at kunne tage Hensyn til denne Bestemmelse. I alt Fald findes der ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget noget i den Retning. Nu forekommer det mig, at har man i Bemærkningerne til den tidligere Lov — i Betænkningen kom det i alt Fald ind — kunnet faa en Bemærkning ind, der sigtede til Lettelse for de fjernere boende Roedyrkere med Hensyn til Fragterne, saa er det lidt kedeligt, at det ved det næste Aars Ordning skal gaa tabt. Og det forekommer mig, at Begrundelsen: at de fik for lidt, at det blev en latterlig

lille Sum, egentlig er yderligere smertelig for dem, der fik saa lidt, idet de altsaa nu slet ingenting skal faa.

Det vilde derfor i og for sig glæde mig, om der kunde skabes en Ordning, hvorved der alligevel blev nogen Mulighed for at give de fjernere boende en Fragtlettelse. Men jeg vil gøre disse Bemærkninger med det Forbehold, at jeg aldeles ikke er blind for, at Spørgsmaalet maa ordnes i Overensstemmelse med Roedyrkernes Organisationer. Det kan nemlig ikke ordnes individuelt, dertil er Forholdene selvfølgelig alt for vanskelige, og hvis der ikke kan træffes en saadan Ordning, er det næsten aldeles ugørligt, det ser jeg meget vel. Er der ingen Velvillie indenfor Roedyrkernes Kreds, og er der ikke tilstrækkelige Kræfter bagved, er det umaadelig vanskeligt at faa det gennemført.

Jeg vil lige til Slutning gøre en Bemærkning om Sukkerprisen her i Landet, som naturligvis er det Punkt, man maa tage Hensyn til, naar man skal se, hvad Hjælp det er, der her gives. Vi maa altsaa regne med en Engros-Sukkerpris paa 33 Ø. som efter Forslaget her. Det vil sige et Tillæg paa $\frac{1}{2}$ Ø. til den Pris, der blev vedtaget ved forrige Aars Ordning. Det er min Opfattelse, at naar man ser, hvorledes Priserne paa Verdensmarkedet — som jo for Resten i den sidste Tid har været jævnt stigende — forholder sig til den danske Pris, og tager alt i Betragtning: vor Valutas Stilling og Arbejdsforholdene her i Landet, og navnlig hvad man har kendt tidligere her i Landet i Henseende til Sukkerpriser, saa er alt iberegnet 33 Ø. en Pris, som den danske Forbruger alligevel maa siges at kunne staa sig ganske godt ved, i Betragtning af, at de Vanskeligheder, der vil skabes for os ved at ophæve en Ordning og derved stille en saa stor og vigtig Produktionsgren overfor et overvældende Tryk fra Udlandet, alligevel nok skal komme til at mærkes, og faar vi først denne Produktionsgren ødelagt, vil den danske Forbruger uvægerlig i næste Omgang komme til at mærke, hvad det betyder, at vi ikke har Mulighed for en dansk Produktion.

Og med Hensyn til den danske Forbruger maa det ogsaa erindres, at Bestemmelsen om, at Prisstigning udover de 33 Ø. ikke er mulig, medmindre der gør sig ganske særlige Forhold gældende, der helt forrykker de danske Prisforhold, er i høj Grad en Beskyttelse for den danske Forbruger, saa hvad han paa den ene Side maa yde til det almene Bedste, faar han paa den anden Side en vis Ækvivalens for ved den Beskyttelse,